

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 124

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII			
2. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 27 februarie — 1 martie 2003.....	1	Decizia nr. 35 din 30 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	5-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată.....	2-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 3 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	4-5	9. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 499/2002 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aprecierea porcinelor de reproducție	7
		150. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit.....	8

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 27 februarie — 1 martie 2003

În conformitate cu art. 36 din Regulamentul Senatului, republicat,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — În perioada 27 februarie — 1 martie 2003 conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Doru Ioan Tărăcilă, vicepreședinte al Senatului.

PRESEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 februarie 2003.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1**

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism și Tranzacții” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.482/2001 al Judecătoria Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 253C/2002, având în vedere că atât obiectul excepției de neconstituționalitate, cât și autorul acesteia sunt identice cu cele ale cauzei menționate.

La apelul nominal este prezentă Dumitra Avramescu prin mandatar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Partea prezentă nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 253C/2002 la Dosarul nr. 129C/2002, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că asupra constituționalității textelor legale criticate Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, statuând că acestea sunt constituționale. Precizează că nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.482/2001, precum și prin Încheierea din 21 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 803/2002, **Judecătoria Mangalia și, respectiv, Tribunalul Constanța — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism și Tranzacții” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră — pentru ipoteza în care terenurile aparțin societăților comerciale — că, prin efectul art. 10 alin. 4 din lege, acestea devin proprietate de stat, ceea ce ar reprezenta „o expropriere”, contravenind astfel art. 41 alin. (3) din Constituție. Au fost, tot astfel, în opinia autorului excepției, încălcate și prevederile art. 41 alin. (1) și ale art. 135 alin. (6) din Legea fundamentală. Neconstituționalitatea textului menționat ar atrage, astfel cum consideră autorul excepției, și neconstituționalitatea altor texte din aceeași lege, de care regimul terenului afectat locuințelor ce se vând nu poate fi disociat; este vorba despre art. 7 alin. 1, 5 și 6, ca și despre art. 10 alin. 1, 2, 3 și 6 din Legea nr. 85/1992. În fine, se mai susține că art. 10 alin. 4 din lege, încălcând prevederile Constituției, contravine și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Al doilea text criticat pentru neconstituționalitate este art. 7 alin. 4 din legea menționată. Autorul excepției consideră că „Modalitatea în care s-a stabilit prin lege indexarea nu are nici o justificare obiectivă și rațională, determinând ruperea justului echilibru și antrenând încălcarea art. 1 din primul Protocol adițional la convenția deja menționată”. Pe de altă parte, arată autorul excepției, „legiuitorul a prevăzut că dreptul de proprietate asupra părților comune ale clădirii și dreptul de proprietate asupra terenului aferent construcției se transmit obligatoriu și fără nici un contraechivalent”, iar această măsură este o priveră de proprietate care contravine art. 1 din primul Protocol la convenție.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se consideră că „modalitatea de stabilire a prețului de vânzare pentru locuințele menționate, precum și atribuirea terenului aferent în condițiile art. 36 alin. 2 din Legea nr. 18/1991 nu încalcă principiul dreptei și prealabilei despăgubiri prevăzute de art. 41 alin. (3) din Constituție, deoarece vânzarea vizează doar locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, iar terenul atribuit în proprietate este, de asemenea, teren aparținând statului. Faptul că, ulterior

intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992, în cadrul procesului de privatizare, pârâta a devenit societate pe acțiuni cu capital mixt nu este de natură să atragă neconstituționalitatea prevederilor legale invocate“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 4 și a art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, este neîntemeiată. Această excepție are la bază — în opinia Guvernului — o greșită interpretare a legii, căci art. 10 alin. 4 din legea menționată „nu prevede o expropriere, ci o trecere a terenurilor în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat. Prin urmare, atribuirea terenurilor se face integral sau proporțional cu cota-parte din dreptul de proprietate asupra construcției respective“. Pe de altă parte, observă Guvernul, „Faptul că în aceste cazuri autorul excepției critică prețul de vânzare al locuințelor nu privește constituționalitatea textului criticat, fiind o problemă de opțiune legislativă“. Este citată în acest sens jurisprudența Curții, de exemplu Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. 4: „*Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.*“;

— Art. 10 alin. 4: „*Pentru persoanele care dobândesc locuințele în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, atribuirea terenului se face în condițiile art. 36 alin. 2 din Legea nr. 18/1991.*“

Motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției privesc atât modalitatea de stabilire și, implicit,

cuantumul prețului de vânzare, cât și atribuirea în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat, a terenurilor pe care se află aceste construcții, considerându-se că textul criticat nu respectă cerințele impuse de prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cum ar fi, de exemplu: Decizia nr. 10 din 8 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 5 mai 1994, Decizia nr. 46 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 29 aprilie 1999, Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000.

S-a apreciat în soluția dată de Curte, în sensul constituționalității textului art. 7 din legea menționată, că prin aceste prevederi a fost consacrată „o normă de justiție socială, întrucât s-a dat posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au participat direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic“. În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, deci în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea constată, de asemenea, că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate. Acest text de lege face referire numai la modalitatea concretă de atribuire a terenurilor pe care se găsesc locuințele dobândite prin vânzare-cumpărare în condițiile Legii nr. 85/1992. Astfel fiind, acest articol nu prevede o expropriere, ci o trecere a terenurilor în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat, atribuirea terenurilor făcându-se integral sau proporțional cu cota-parte din dreptul de proprietate asupra construcției respective.

De altfel, și asupra constituționalității acestui text Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 164 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002, și Decizia nr. 270 din 22 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 6 decembrie 2002, statuând că dispozițiile art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, sunt constituționale.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism și Tranzacții” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.482/2001 al Judecătorei Mangalia, precum și în Dosarul nr. 803/2002 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin și Victoria Manea în Dosarul nr. 9.122/2001 al Judecătorei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca inadmisibilă, arătând că asupra constituționalității textului legal criticat Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul ca fiind neconstituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.122/2001, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Constantin și Victoria Manea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 contravin prevederilor art. 16, 20 și ale art. 41 alin. (1), (2) și (3) din Constituție.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, statuând că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

Avocatul Poporului arată, de asemenea, că asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul ca fiind neconstituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale

art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, care prevăd că „*Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, Curtea a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995, nu a mai fost interzisă vânzarea imobilelor din categoria prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 și că nici o dispoziție legală nu a prevăzut nulitatea unor asemenea contracte de vânzare-cumpărare, astfel că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, prin care se sancționează cu nulitate absolută actele juridice încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi, dar cu respectarea reglementărilor legale aplicabile la data respectivă, au efecte retroactive și sunt contrare principiului neretro-

activității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, principiu consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Prin aceeași decizie, Curtea a mai constatat că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 încalcă și principiul egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că înlătură beneficiul bunei-credințe în privința vânzării-cumpărării unei categorii de imobile preluate de stat în mod abuziv, instituind astfel un tratament juridic discriminatoriu pentru unii cetățeni, care, de fapt, se află într-o situație identică cu cea a altor cumpărători, ale căror acte de cumpărare își păstrează valabilitatea, dacă au fost încheiate cu bună-credință.

Potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, iar conform alin. (6) al aceluiași articol, într-o asemenea situație instanța judecătorească are obligația de a respinge ea însăși excepția ridicată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

În raport cu aceste reglementări Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 a fost ridicată la data de 21 februarie 2002, deci la o dată anterioară pronunțării Deciziei nr. 98/2002.

De aceea, deși Curtea a fost legal sesizată, excepția a devenit ulterior inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin și Victoria Manea în Dosarul nr. 9.122/2001 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 35

din 30 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător

Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod

abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Cluj — Secția civilă în Dosarul nr. 599/2002.

La apelul nominal sunt prezenți Dinu-Alexandru Păușan și Gheorghe Gal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Dinu-Alexandru Păușan, luând cuvântul, face referire la aspecte privind fondul cauzei, arătând totodată că nu este de acord cu excepția invocată de instanță.

Gheorghe Gal arată că excepția ridicată este întemeiată, motiv pentru care solicită admiterea ei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca inadmisibilă, arătând că asupra constituționalității textului legal criticat Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul neconstituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 599/2002, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, statuând că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

Avocatul Poporului arată, de asemenea, că asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul neconstituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, care prevăd că „*Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele lăcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, Curtea a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995, nu a mai fost interzisă vânzarea imobilelor din categoria prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 și că nici o dispoziție legală nu a prevăzut nulitatea unor asemenea contracte de vânzare-cumpărare, astfel că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, prin care se sancționează cu nulitate absolută actele juridice încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi, dar cu respectarea reglementărilor legale aplicabile la data respectivă, au efecte retroactive și sunt contrare principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, principiu consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 încalcă și principiul egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că înlătură beneficiul bune-credințe în privința vânzării-cumpărării unei categorii de imobile preluate de stat în mod abuziv, instituind astfel un tratament juridic discriminatoriu pentru unii cetățeni, care, de fapt, se află într-o situație identică cu cea a altor cumpărători, ale căror acte de cumpărare își păstrează valabilitatea, dacă au fost încheiate cu bună-credință.

Potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, iar, conform alin. (6) al aceluiași articol, într-o asemenea situație instanța judecătorească are obligația de a respinge ea însăși excepția ridicată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

În raport cu aceste reglementări, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 a fost ridicată la data de 2 aprilie 2002, deci la o dată anterioară pronunțării Deciziei nr. 98/2002.

De aceea, deși Curtea a fost legal sesizată, excepția a devenit ulterior inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Cluj — Secția civilă în Dosarul nr. 599/2002.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 499/2002 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aprecierea porcinelor de reproducție

Văzând Referatul de aprobare nr. 146.573 din 24 decembrie 2002 al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice,
în temeiul art. 26 din Legea zootehniei nr. 72/2002,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — În anexele nr. 2, 3, 4 și 5 la Normele tehnice privind aprecierea porcinelor de reproducție, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 499/2002, secțiunea „Pedigree” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pedigree

Tata: nr. matricol
nr. registru

Mama: nr. matricol
nr. registru

TT: nr. matricol
nr. registru

MT: nr. matricol
nr. registru

TM: nr. matricol
nr. registru

MM: nr. matricol
nr. registru“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 7 ianuarie 2003.
Nr. 9.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare
prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

În temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 55, ale art. 62 alin. (1) și (2) și ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularelor:

1. „Declarație de venit global“, cod 14.13.01.13;
2. „Declarație specială privind veniturile din activități independente realizate într-o formă de asociere“, cod 14.13.01.13/4.4;
3. „Declarație specială privind veniturile din străinătate“, cod 14.13.01.13/7;
4. „Declarație specială privind veniturile din activități independente — comerciale“, cod 14.13.01.13/4.1;
5. „Declarație specială privind veniturile din activități independente — profesii libere“, cod 14.13.01.13/4.2;
6. „Declarație specială privind veniturile din activități independente — drepturi de proprietate intelectuală“, cod 14.13.01.13/4.3;
7. „Declarație specială privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor“, cod 14.13.01.13/3;
8. „Declarație anuală de venit pentru asociațiile fără personalitate juridică“, cod 14.13.01.13/2i;
9. „Declarație informativă privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă, pe beneficiari de venit“, cod 14.13.01.13/l;
10. „Declarație privind veniturile din străinătate a căror impunere în România este finală“, cod 14.13.01.13/8, prevăzute în anexa nr. I.

Art. 2. — Formularele prevăzute la art. 1 se completează și se depun conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. II.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularelor prevăzute la art. 1 sunt stabilite în anexa nr. III.

Art. 4. — (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă, care efectuează anual plăți pentru un număr mai mare de 10 beneficiari de venit, au obligația să depună declarația prevăzută la art. 1 pct. 9 pe suport magnetic sau optic, cu respectarea instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. IV.

(2) Declarația în format electronic va fi însoțită de exemplarul listat pentru unitatea fiscală, semnat și ștampilat, conform legii.

Art. 5. — Anexele nr. I, II, III și IV*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă toate prevederile din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.372/2000 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 7 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la formularele prevăzute la art. 1 din prezentul ordin.

Art. 7. — Direcția generală de proceduri fiscale, Direcția generală a tehnologiei informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din municipiul București și din județul Ilfov, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și, după caz, direcțiile interesate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
 secretar de stat

București, 30 ianuarie 2003.
 Nr. 150.

*) Anexele nr. I—IV se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro